

ха дѣла та, што имъ беше дѣ-
мана за дѣте то това.

18 И сички, които чуха, чуха-
дехасе за оныя дѣла што то имъ
казаха пастыре те.

19 И Маріамъ вѣдѣше сич-
ки те тѣа дѣла, и търеше ги въ
сърдце то си.

20 И вѣрнахасе пастыре те,
и хвалеха и славеха Бога за сич-
ки те (работы) што чуха и ви-
дѣха, каквото имъ беше казано.

21 И когато се испланиха
осмь дни да вѣрѣжатъ младен-
цатъ, нарекоха мѣ име то Ис-
суса, каквото беше наречено отъ
Ангелатъ, докле іоше не беше се
зачелъ въ оутроба та.

22 И когато се испланиха
дни те на очищеніе то и по за-
конѣ Моисеевѣ, занесоха го во
Іерусалимъ, за да го представатъ
предъ Господа.

23 (Каквото що е писано въ
законатъ господень: защо всакъ
младенецъ мъжескій полъ, кой-
то отвара ложесна та, всвѣщенъ
ще се нарече на Господа).

24 И да дадатъ жертва, как-
вото що е речено въ законатъ
Господень двѣ гжрлички, или две
гжлябче та.

25 И въ онова време беше
нѣкой челоуѣкъ во Іерусалимъ,
име то мѣ Сумениъ, и той че-
лоуѣкъ беше праведенъ и благо-
честивъ, и чакаше оутѣшеніе то
Іеранлево: и дѣхъ свѣтлый беше въ
него.

26 И беше мѣ вѣщанно отъ

дѣха свѣтаго да не види смѣть,
докле не види Христа Господна.

27 И дойде въ церква та по-
всждаемъ отъ дѣхатъ: и като
внесоха родители те отроче то
Иисуса, да направатъ по обычаю
на законатъ за него.

28 И той го зема на рѣце те
си, и благослови Бога, и рече.

29 Сега отпущашъ раба тво-
его блудыко, по твоата дѣла,
сѣ миръ.

30 Защото очи те ми ви-
дѣха спасеніе то ти.

31 Коего си приготвилъ предъ
лице то на сички те людіе.

32 Свѣтъ за просвѣщеніе на
языцы те, и слава на твои те
людіе Іеранла.

33 И чухасе Іосифъ и май-
ка мѣ на тѣа (работы) што се
дѣлаха за него.

34 И благослови ги Сумениъ,
и рече на Маріа майка мѣ: ето,
тоа лежи за паднванѣ и за ста-
ванѣ на мнозина во Ісраиля, и
въ знаменіе пререкователно.

35 (И на тебе сама та сабла
ще пониже дѣла та ти): за да
се откритъ отъ много сердца
помышленіа та.

36 И беше и Анна пророчица
та, дщѣрка та Фанзилева: отъ
колѣно то Асирово: и она пре-
карала въ много години, както
беше живеала сѣ мъжъ седмь
години отъ дѣвство то си.

37 И тѣа беше вдовица око-
ло осмдесе и чѣтыри години,
както никога не си отиваше отъ